

ZELFPROJECTIE

LES VIII.

DE EENHEID VAN SUPER-EGO EN EGO.

Zoals we in voorgaande lessen al hebben kunnen zien is het ik een samengesteld geheel waarin de voorstelling, die men stoffelijk van zichzelf maakt dominerend is zolang men op aarde leeft. Naarmate je verder doordringt in de werkelijkheid van je wezen is het mogelijk die voorstelling aan te passen aan je innerlijke waarde. Anders gezegd: uiterlijkheden bepalen niet de werkelijkheid van het ik, maar de samenvloeiing van innerlijk en uiterlijk. Hoe bewuster dit geschiedt hoe meer hieruit een bewust ik-beeld voortkomt.

Dat beeld kun je dan splitsen, ik heb dat in de titel gedaan, in een super-ego en een ego. Je kunt dit vergelijkend voorstellen als een enorm stuwmeer, dat dan super-ego heet, waarin het ego de uitlaat is waardoor een deel van het water meestal met veel lawaai wegstroomt.

Wij hebben in de loop van ontelbare jaren of eeuwen ervaringen opgedaan. Al die ervaringen tesamen hebben een bewustzijn gevormd en een beeld van datgene wat wij binnen het geheel zijn of zouden moeten zijn.

Het super-ego omvat alle factoren die bewust zijn plus alle factoren die niet bewust worden beleefd, maar die toch richting gevend zijn voor het ik.

Het ego, zoals een mens het kent, wordt natuurlijk opgebouwd op grond van al deze gegevens. Deze beïnvloeden immers de keuze van incarnatie, maar daarnaast ook de keuze van tijdperk, van milieu. Dus van de invloeden die je stoffelijk zult ontmoeten. Het houdt verder in: de innerlijke benadering van de wereld waarin je leeft zodat het karakter van een mens wordt gericht op bepaalde facetten van beleving.

Het ik, zoals je dat stoffelijk ziet, is dus een samenstelling van stoffelijke kwaliteiten, van mentale achtergronden, van ervaringen al dan niet verdrongen, geheugenwaarden en wat dies meer zij.

Wanneer u bezig bent met uzelf, dan zal de voorstelling die u van uzelf heeft gemaakt bepalend zijn op aarde. Zij is het voertuig geworden waarin al het andere tot uiting kan komen. Het belangrijke daarbij is niet dat we aan die voorstelling van alles aanpassen, maar dat wij ons bewust zijn van de inhoud die dit voertuig, deze uiterlijkheid, in zich draagt.

Willen wij ons ik projecteren en daarbij niet alleen maar uitgaan van hetgeen wij nu zijn, dan zullen wij moeten aanvaarden dat alles wat in ons bestaat realiteit is. Dat is heel erg moeilijk. U bent in een vorig leven misschien hofdame geweest, zeerover of wat u aan leuke be-

roepen maar kunt vinden. Dat loopt van slaaf tot koning. De koning is de slaaf van zijn koningschap. De slaaf is de slaaf van de koning op grond van diens koningschap. Zo gaat dat.

Al die ervaringen leven in u als een soort fantasiewereld. U heeft in u een gevoels- en een voorstellingsleven die wel afwijken van de uiterlijkheid. Daar hebben we zelfs een hele les aan gespendeerd. Die innerlijke waarden zijn echt. Alle mogelijkheden, die u innerlijk be- seft, zijn reëel ook al zijn ze niet toepasselijk op dit bestaan. Maar voor uw werkelijke persoonlijkheid zijn zij aanwezig. Wat in uw droom mo- gelijk is, is voor u reëel mogelijk, mits u het niet beperkt tot uw stof- felijke wereld.

Op het ogenblik, dat u die innerlijke wereld gaat aanvaarden en niet meer door het filter giet van uw stoffelijke opvattingen, gangbare moraliteit, geloofswaarden e.d. komt u als vanzelf tot een gevoel van mogelijkheid. Het is over het algemeen voor de mensen een vaag beeld. Het is driekwart emotioneel, eenkwart mentaal. Richt u zich op de door u aangevoelde mogelijkheid, dan zal door de concentratie op die mogelijk- heid het gehele ik, inclusief het stoffelijke ik, zich daarmee voor zo- ver dit enigszins mogelijk zal zijn, tot harmonie komen. Is eenmaal deze eenklank ontstaan, dan zullen de belevingen kunnen plaatsvinden op het vlak van de mogelijkheid.

Het is een beetje dor geformuleerd, maar dat moet u mij maar vergeten, anders is het niet duidelijk.

De mogelijkheid kan niet onderworpen zijn aan onze materiële bena- deringen en gevoelens. Dat moeten wij wel beseffen. Als ik het gevoel heb dat ik de hele wereld kan verbeteren (vooral als je jong bent, heb je dat vaak), dan is dat heel duidelijk stoffelijk niet mogelijk. Maar je kunt jezelf verbeteren in de totaliteit. Je kunt je eigen kwaliteit van deel-zijn verbeteren en daarmee in feite het geheel op een ietwat hoger vlak brengen.

Als je denkt dat je andere mensen de toekomst kunt vertellen, dan is dat natuurlijk wel eens waar; er zijn mensen die dat kunnen. Maar dan moet je je niet voorstellen dat je hun precies het uur, de dag en de minuut kunt vertellen wat er zal gebeuren en hoe het zal gebeuren. Je hebt geen vaste lijn. Je beeld is ook in dat geval een van mogelijkheden en niet van onveranderlijke feiten.

Wil je mensen genezen, dan moet je niet alleen uitgaan van de manier waarop jij dat stoffelijk bekijkt. Je moet een mogelijkheid aanvoe- len. Je moet die mogelijkheid niet waarmaken in een aangepaste tijd of met een aangepaste meditatie, maar a.h.w. spontaan. De innerlijke waar- de werkt; de uiterlijke situatie doet eigenlijk verder weinig of niet ter zake.

Zoals dit geldt voor deze gaven, geldt dat natuurlijk ook voor be- reikingen in andere werelden.

Het projecteren van jezelf naar andere plaatsen op je eigen wereld. Ook hier kun je niet uitgaan van logische maatstaven, van gedragswaarden die door een wat vertrokken ik-voorstellingen worden voortgebracht. Wij hebben dus een eenheid nodig. Die eenheid, bestaat; althans prin- cipieel, wel.

Wij kunnen nooit afstand doen van een deel van ons wezen, maar wij kunnen wel delen van ons bewustzijn onderdrukken of de ervaringen van dat ik verwringen. Om daaraan te ontkomen moeten we terug naar dit aanvoelen van mogelijkheid. Dat is het enig belangrijke.

Wij moeten proberen dat zoveel mogelijk te plaatsen buiten elke pro- cedure die men materieel daaraan zou kunnen verbinden. En dan moeten wij daarop reageren door ons niet te concentreren op een cel, wat we zouden moeten doen, maar op de mogelijkheid. Op het ogenblik, dat wij dit doen,

wordt het geheel van ons wezen a.h.w. ontladen in deze mogelijkheid. Ons beeld daarvan kan onjuist zijn; dat komt nogal eens voor. Maar ons aanvoelen ervan kan niet onjuist zijn, omdat het berust op samenhangen die over aeonen van jaren zijn ontstaan en zijn beseft. Het resultaat is, dat we juist door de procedure uit te schakelen komen tot het ontstaan ontstaan van inzicht, van procedure voor zover nodig en het gehele proces a.h.w. inspiratief gaat verlopen.

Waarom inspiratief?

Als ik probeer om de werkelijke eenheid die ik ben te projecteren, dan kan ik mij nooit beroepen op de waarde van de een of andere wereld afzonderlijk. Ik kan beroepen op de krachten van Zomerland, maar dat zijn beperkte krachten. De voorstellingen die eraan vastzitten zijn beperkte voorstellingen. De mogelijkheden die erin liggen zijn beperkte mogelijkheden. Als ik die selectie niet maak, zal alles wat tot mijn wezen behoort, tot de hoogste kernkracht in mijn wezen toe, mede betrokken zijn bij de projectie.

Het stoffelijke ik heeft nog altijd zijn vormvoorstelling; dat kan niet anders. Het heeft zijn ik-voorstellingen opgebouwd op allerlei relatie-gebonden emoties en daarnaast natuurlijk op zintuiglijke waarnemingen. Dit beeld van het ik hebben wij wel nodig, want ik ben daarbij betrokken. Ik kan niet opgaan zonder meer in het geheel en gelijktijdig daadkrachtig blijven. Ik heb dus mijn stoffelijk ik wel nodig. Maar deze voorstelling is niet bindend. De mogelijkheden die ik normaal aan mijzelf toeken, bestaan op dat ogenblik niet. De capaciteiten waarop ik mij wil beroepen zijn evenmin expliciet aanwezig. Ze kunnen er zijn, maar ze interesseren mij niet. Mijn voorstelling van het ik, zoals die stoffelijk bestaat, is niets anders dan een uitdrukking van actie waarbij het geheel van de verbondenheid die in mij werkt via deze ik-voorstelling beter kan worden gericht en de harmonie ook meer bewust kan worden beleefd.

Dan moeten we nu nog een beetje diepzinniger worden.

Wij zitten altijd vast aan denkbeelden van: wat ben ik dan wel en wat ben ik niet? Laten we nu een wereldbeeld schetsen dat een beetje afwijkt van het normale.

Er is een God, natuurlijk. Een oerkracht. Naast die kracht bestaat er een aantal kwaliteiten van die God die gepersonifieerd zijn. Die persoonlijkheid ontstaat eenvoudig door de eenzijdigheid van het verschijnsel, plus de relatie die dit verschijnsel aangaat met zijn omgeving. Er komt zelfs een soort bewustzijn uit voort. Je zou kunnen zeggen: Er zijn vele goden. Deze goden zijn natuurlijk niet absoluut. Maar wat wij denken te zijn is ook niet absoluut.

Al die goden en krachten hebben een verwantschap met mij. Want zo goed als deze krachten een deel van het goddelijke uitbeelden, zo is mijn ego in feite niets anders in zijn totaliteit dan de uitbeelding en weergave van een deel van de goddelijke kracht zoals die in mij woont. Dan kan ik met elk facet van het goddelijke communiceren op grond van de verwantschap die wij bezitten.

Maar als ik mij richt tot God, dan maak ik vaak de fout dat ik naar de directeur ga, die mij dan toch zal terugverwijzen naar de afdeling publiciteit, informatie, administratie en wat dies meer zij. Anders gezegd: Als ik een begrip krijg voor de vormen waarin het goddelijke zich als wetmatigheden o.m., als heersende en richtende krachten manifesteert, zal ik door mij op die krachten te richten ongetwijfeld een betere afstemming bereiken en in kortere tijd meer resultaat kunnen boeken dan anders het geval zal zijn.

Dan kunnen we nu weer een conclusie aan dit alles verbinden: Wanneer ik mij uit het totaal van mogelijkheden en krachten een voorstel-

ling maak en mij daarmee verbonden wil achten, dien ik mij geen algemene voorstelling te maken, maar zo goed mogelijk het wezen waarmee ik wil samenwerken voor mijzelf te omschrijven.

Er zijn twee soorten van meditatiemogelijkheid.

De eerste is de gerichte meditatie. Hierbij ga je uit van bepaalde verschijnselen of van bepaalde gedachten en entiteiten. Door je overweging stem je je daarop af.

De tweede vorm van meditatie is in feite de gedachtenloze meditatie voor zover ze dan mogelijk is. Dat wil zeggen, dat je eenvoudig probeert op te gaan in het geheel zonder op welke wijze dan ook jezelf of verschijnselen te profileren. De tweede methode zal voor het zich bewust worden van hogere kracht vaak beter werken dan de eerste. Maar als we bezig zijn met het projecteren van ons ik, dan zit er een zekere activiteitsdrang aan verbonden. Wij zullen dus gebruik moeten maken van de eerste methode.

Om te weten wat we willen doen, moeten we mediteren. Mediteren is niets anders dan bidden. Het is niet het opstellen van een verlanglijstje. Het is niet het erkennen van bepaalde krachten zonder meer. Het is het intens in jezelf doen groeien van een beeld van kracht, van een voorstelling a.h.w. van het mogelijke waarmee je jezelf verbonden wilt gevoelen.

In de oude tijd had men dat met bepaalde goden of later met bepaalde heiligen. Sint Jan had bepaalde functies. Zelfs Sint Nicolaas, een afgekeurde heilige, die zelfs voor de dieven en dergelijken mede verantwoordelijk was. Dan hebben we nog Sint Martinus die de eerste man is geweest van de christelijke solidariteit. De man, die zijn jas in tweeën sneed om een helft aan een bedelaar te geven. Het leukste was het resultaat: beiden waren snipverkouden toen ze thuis kwamen.

Een krijger dacht aan Wodan, de éénogige met zijn raven, de grote wijze heerser, maar ook de grote en wrede strijder. Dat was heel normaal. Daardoor voelde hij zich opgenomen en opgeladen, het berserker zijn dat bij bepaalde stammen voorkwam vooral bij een aantal noordelijke stammen. Het was eenvoudig een voortvloeijsel van: je eerst één voelen met de god op de een of andere manier en dan je overlaten aan die god, een uiting worden ook van de wil van die god. Daardoor ontstond er een soort razernij, een verblind zijn voor alles wat niet met een bepaald doel te maken had.

Bij zelfprojectie behoeven we natuurlijk niet zover te gaan dat we ineens verblind raken of anderen verblinden, dat is duidelijk. Maar wat we wel nodig hebben is iets heel anders. Wij hebben een beeld nodig. Een beeld is voor een mens over het algemeen verbonden met een persoonlijkheidsvoorstelling, hoe dan ook. Wij kunnen zelfs over God moeilijk denken, als we niet aan Hem denken als een heerser of desnoods als een vader. Laten we ons dan een voorstelling daarvan maken.

Als we inzicht nodig hebben, laten we denken aan een Heer van Wijsheid en mijnentwegen van hem een gebaarde Pers maken met een tovenaarsmantel en een punthoed. Niet dat hij zo bestaat, maar voor ons is het de weergave van wat we zoeken. Dan komen we in dit geval door de voorstelling terecht bij die macht behorende tot de Heren van Wijsheid volgens een bepaalde indeling die mystieke en magische belevingen mogelijk maakt. Dan kunnen we ons gehele ik daarop richten.

Het resultaat is, dat uit die totaliteit een aantal invloeden op ons afkomen die we stoffelijk gezien niet kunnen beheersen, kunnen richten of kunnen regelen. Het zijn invloeden die te groot zijn en te weinig beseft kunnen worden. Maar die invloeden worden dan wel de stimulans waardoor onze stoffelijke persoonlijkheid en onze stoffelijke ik-voorstelling actief worden. Het is deze activiteit die van groot belang is.

Wij hebben in deze lessen al eens eerder gezegd, dat het er niet alleen om gaat om innerlijk iets te bereiken. Wij moeten het ook naar buiten

toe kunnen waarmaken. Het is de versmelting van je innerlijke en je uiterlijke wereld waardoor alles wat je eerst in jezelf hebt erkend zijn betekenis krijgt. Het moet tot de totaliteit van je ik behoren en niet alleen tot bepaalde, voor vreemdelingen meestal nog mooi afgesloten compartimentjes waarin wij ons gevoel van christelijke naastenliefde opsluiten, omdat zaken nu eenmaal zaken zijn. Neen, het projecteren van het ego is pas werkelijk vol mogelijkheden en resultaat brengend, als wij erin slagen om het super-ego en de ik-voorstelling die we nu bezitten te laten samenvloeien. Niet door ze te bepalen. Maar door ze te ondergaan.

Het is misschien het moeilijkste gedeelte voor een mens die esoterisch wil streven. Men denkt altijd: je moet het met de wil doen. Dat is maar voor een heel klein gedeelte waar. Laat mij het zo zeggen:

Wanneer je een geweer afschiet, dan is het vizier en het juiste instellen daarvan heel erg belangrijk; daardoor richt je. De wil is het richt-element. Het kan in bepaalde gevallen nog verder gaan. Het kan de ontsteking zijn. Maar de werkelijke kracht wordt geleverd door iets wat we niet kennen. Het projectiel dat we uitstoten is wel door ons bepaald, maar het is niet door ons beheerst in die zin. Wij kunnen dat stoffelijk niet. Daarom moet dat allemaal samenvloeien. Een geweer waarin geen patroon zit is waardeloos. Als je een patroon hebt zonder geweer, kun je daar niet veel mee doen. Heb je beide samen, dan zijn ze actief. Laten we het dan nog eenvoudiger stellen al zit hier een schijnbare tegenspraak in en zeggen:

Laat dat hele geweer onze ik-voorstelling heten. Dan is het super-ego voor ons de leegte van de loop waardoor de richting wordt bepaald. Onze wil is het vizier waardoor de loop wordt gericht. Het geheel van onze ik-voorstelling is het houvast dat je nodig hebt, de kolf. Maar de kracht, die tot uiting komt, wordt bepaald door het super-ego. De mogelijkheden die daarin schuilen worden weer bepaald door een voorstelling die wij hebben van een deel van de totaliteit. Ik hoop, dat het voorbeeld bij nalezing en overweging wat eenvoudiger is dan het klinkt.

Samenvloeien kan voor een mens nooit een totaal bewust proces zijn. U kunt wel bezig zijn met uw super-ego, maar het is dan toch wel zo iets als de reep chocolade die aan de andere kant van de wereld net wordt gemaakt en die u wel zouwt willen consumeren maar waar u niet bij kunt komen.

Het super-ego kan eigenlijk niet in ons bewustzijn zonder meer worden opgenomen; ook niet met overdenkingen, met mystieke belevingen en oefeningen. Er is een scheiding tussen deze twee delen van het ik. Normalerweise is de rede een begrenzing. Schakel je de rede op dit punt althans uit, dan ontstaat er een uitwisseling; een soort osmose.

Delen van het stoffelijke ik-besef dringen beter door in het totale ik. Gelijktijdig dringen delen van het totale ik verder door in de ik-voorstelling die u heeft. Er is een uitwisselingsproces gaande. Dat betekent, dat u hetgeen ik heb gezegd niet een, twee, drie zult kunnen doen, maar dat het een procedure is die langere of kortere tijd vergt vanuit een stoffelijk standpunt.

Wat dringt door naar het stoffelijke ikbeeld?

In de eerste plaats een deel van de inhouden van het super-ego die worden vertaald als gevoelens maar soms ook als visioenen, in andere gevallen zelfs als impulsen, inspiraties of intuïties.

Wat dringt van het stoffelijke ik door naar het super-ego?

Een begrip van beperking; maar een omschreven begrip van beperking. Hierdoor zal het totale ik dus zijn eigen mogelijkheden tot werken in verband met het stoffelijke ik beter kunnen definiëren. Anders krijgt

u een situatie waardoor het ik wordt opgezogen in het super-ego, maar gelijktijdig alle bewuste beleving wegvalt. Wat er overblijft is misschien nog een licht gevoel van tevredenheid of vreugde of een symbolisch beeld dat je dan maar hebt opgebouwd om een hiaat in je beseffen voor jezelf te verklaren. Je kunt echter, als het super-ego de beperkingen begrijpt, komen tot een gerichte overdracht aan de hand van een stoffelijk erkende behoefte van het super-ego.

Er kunnen selectief krachten en gaven worden doorgestuurd die dan meestal via het onderbewustzijn en via droombelevingen etc. langzaam maar zeker het denken en daarmee de mentale mogelijkheid tot richten van een mens op aarde beïnvloeden.

Dit osmotische proces voltrekt zich bij iedereen. Maar hoe sterker de rede of de rationaliteit is, hoe sterker een bepaalde voorstelling van jezelf wordt gehandhaafd, hoe kleiner de kans is dat een redelijk intense uitwisseling tussen beide delen van het ik-zijn ontstaat. Dan is het misschien ook interessant om hierbij te vermelden:

De samensmelting van super-ego en ego kan alleen plaatsvinden, indien wij onze redelijkheid terzijde stellen, indien wij niet proberen te definiëren in overeenstemming met opvattingen, denkbeelden of wereldvisies. Wij moeten gewoon aanvaarden. In die aanvaarding echter ontstaan impulsen. Dergelijke impulsen kunnen materieel alleen dan voldoende juist worden gebruikt, indien wij^{ze} kunnen associëren met delen van onze ik-voorstellingen en wereld-voorstellingen zoals die op aarde bestaan.

Hier volgen nog enkele regels:

1. Omdat het niet mogelijk is om vanuit je stoffelijk bewustzijn je werkelijk deel-zijn van het Al te beleven en hoogstens zeer beperkt delen van het ik-bestaan behorend tot andere werelden of sferen soms deels kunnen worden erkend, mogen wij nimmer onze innerlijke beelden van dergelijke werelden en toestanden als bepalend beschouwen voor datgene wat we zijn, kunnen doen of moeten doen.
2. Omdat de kracht in ons niet werkt op grond van onze overwegingen en gevoelens, maar op grond van haar feitelijk harmonie met al het zijnde waarin het goddelijke mede is vertegenwoordigd, zullen wij spontaan en impulsief de kracht ontladen, mits wij in onszelf eerst een zekere eenheid met ons totale ik hebben gevonden.
3. Er kan geen menselijke voorstelling bestaan die enigszins aanduidt wat geestelijke werkelijkheden zijn laat staan dat daarbij het geheel van het ego, het z.g. super-ego ook maar omschrijfbaar of beseffbaar wordt. Het is altijd een aanvoelen waarbij elke poging de gevoelens te rationaliseren moet worden vermeden. Werkend vanuit deze gevoelens volgens de voorstelling die wij hebben van onszelf en onze wereld bezitten wij echter krachten en machten die niet redelijk zijn, maar die desalniettemin in onze wereld direct kan worden gemanifesteerd. Dit laatste hebben wij in gewijzigde vorm in de vorige les ook al genoemd.

Deze regels klinken misschien heel eenvoudig, maar ze zijn erg moeilijk. Je kunt als mens het beeld van jezelf, van je moeilijkheden, van wat de wereld van jou denkt en wat jij van de wereld denkt nu eenmaal niet zo gemakkelijk opzij zetten. Daarom is de samensmelting van ego en super-ego een zaak die niet eenvoudig zakelijk, menselijk kan worden benaderd. Het is altijd een geleidelijk proces waarbij steeds meer niet-rationele waarden en niet meer te duiden gevoelens een rol spelen.

Wat gebeurt er, wanneer die eenheid dan werkelijk wordt bereikt?

Er zijn op aarde niet zo heel veel voorbeelden te geven van dergelijke mensen, omdat de geschiedenis ze over het algemeen of tot goden maakt of ze verdonkeremaand. U weet het, de geschiedenis is het goedpraten van menselijke ellende door te wijzen op een glorie die alleen in de geschiedenisboeken later daarop overschiet. Dit kunt u aan uw kinderen mededelen, als ze geschiedenisonderricht krijgen.

Realiseer u: alles is één geheel. Dat er in dit geheel een functieverdeling bestaat, maakt het niet minder één geheel. U kunt zeggen, dat elke cel van uw lichaam gespecialiseerd is en toch kan die cel niet buiten dat lichaam bestaan en functioneren. Zo gaat het met ons in deze eenheid.

Ons super-ego is dan de werkelijke cel. Ons stoffelijk ego is een werkzaam oppervlak van de cel en niet meer dan *dit*. Het werkzame oppervlak wordt altijd bepaald door het geheel, of het wil of niet.

Kun je echter de eenheid bereiken, dan zal die eenheid niet beperkt blijven tot jezelf. Want alle mensen, alle dieren, alle planten, alle leven, ja alle materie en al het voorstelbare is deel van het geheel.

Mensen, die de eenheid hadden bereikt, hebben doden opgewekt, hebben zieken genezen, hebben wonderen gedaan, hebben stenen in brood veranderd, hebben water tot wijn gemaakt. De legenden daarvan blijven over. Maar de absolute heerschappij hebben over de materie, iets wat dergelijke personen dan regelmatig manifesteren, betekent nog niet dat ze niet onderworpen zijn aan het stoffelijke deel, het ik-zijn dat nu eenmaal bij hen hoort. Om het heel eenvoudig te zeggen:

De Boeddha zal ongetwijfeld een hoog-bewuste geest zijn geweest. Hij heeft trouwens ook wonderen gedaan, maar ze worden een beetje verdonkeremaand; ze passen niet in de leer. Maar diezelfde Boeddha ging ook rustig thee drinken op de veranda van een beroemde prostitué. Iets waarover alle monikken natuurlijk schande spraken, omdat zij daar zelf niet zaten. De Boeddha was een mens. Hij moest ook ouder worden, ten onder gaan, vermoeid worden.

Neem nu Jezus. U hoort altijd van hem als de Leraar. Hij heeft ook moeten zoeken naar een mogelijkheid om dat wat er in hem is duidelijk te maken al is hij daarvoor ten slotte ook de bedehuizen uitgezet. Hij heeft gepredikt in het openbaar. Hij heeft wonderen gedaan, zeker. Maar diezelfde man was vermoeid. U kunt dat in de bijbel meermalen aantreffen. Diezelfde man had honger. Diezelfde man was kwetsbaar. En hij is aan het kruis gestorven. Nu kunnen we zeggen: Hij is weer opgestaan. Maar dat is alleen een vervolg. De kwetsbaarheid, het mens-zijn bleef onvermijdelijk.

De samensmelting van het ik tot één geheel betekent enerzijds een absolute verbondenheid met de totale kracht. Aan de andere kant betekent het nog steeds dat de ik-voorstelling en de relatie met je wereld, zoals die op dit moment bestaat, bepalend zal zijn voor de vormgeving, de uitingswijze, zelfs de belevingsnoodzaken en mogelijkheden zoals die nu zijn.

Het projecteren van de gehele persoonlijkheid betekent de kosmos kennen, tot achter de sterren kunnen gaan, alle tijden omvatten. Het betekent gelijktijdig ook dat je toch moet opstaan als de wekker afgaat.

Om dat te begrijpen zou je dat grote ik (het super-ego) steeds meer moeten laten doorklinken, doorziipelen a.h.w. in je stoffelijk bestaan. Je kunt niet het stoffelijke bestaan opzij zetten en alleen maar super-ego zijn. Je kunt alleen het super-ego als een voortdurende kracht, een onbewust weten, een stuwung in jezelf toelaten zonder het redelijk te beperken. Dan verkrijgt je het vermogen om jezelf op elk niveau te beleven.

Niet om jezelf te kennen of elk niveau zonder meer te kennen, maar om die te beleven. Uit die beleving vloeit dan voort: de mogelijkheid om overal jezelf te projecteren.

Als je dat wilt, kun je een tweede lichaam opbouwen; ergens anders in een heel ander deel van de wereld. Dan kun je volledig bewust deelnemen aan b.v. iets dat gebeurt in Zomerland of zelfs in actie gaan in een duistere wereld om de een of andere te bevrijden van de laatste spinraggen van zijn eigenwaan. Dat is dan allemaal mogelijk. Maar als je het super-ego terzijde blijft stellen, dan is er een gebrek aan eenheid en daardoor zijn je mogelijkheden en krachten steeds meer gelimiteerd. Dan zal je projectie steeds onvollediger zijn, onverschillig of je haar richt op je eigen wereld danwel op een van de andere bestaansniveaus waartoe je behoort.

Ik hoop, dat u zich de moeite wilt getroosten om dit nog eens te bekijken. Er zitten namelijk enkele aanwijzingen in verborgen die u wel degelijk kunt gebruiken. Ook als u gewend bent te mediteren, te bidden en ook als u alleen maar op een gegeven ogenblik zoudt willen vergeten wat uw beperkingen en uiterlijkheden zouden zijn op aarde. Ik denk, dat u er dan veel aan zult hebben.

- x Hoe ziet u de relatie tussen super-ego en de zonne-engel?
- De zonne-engel of beter gezegd de eerst dienaar van de zon die tevens heerser is van de maan is een magische voorstelling. In de esoterie is die een grote rol gaan spelen, omdat de mens zichzelf in de macht van de zonne-engel wel herkent, maar zonder de begrenzingen die hij voor zichzelf als onvermijdelijk beschouwt. Je zoudt het misschien zo kunnen zeggen: De Godsvoorstelling of de machtsvoorstelling die een mens buiten zich opbouwt, is voor hem het steunpunt waardoor hij tijdelijk zijn opgelegd onvermogen vergetend voor zichzelf tot mogelijkheden komt en tot een tijdelijke eenheid van beleven en kracht die anders niet benaderbaar zou zijn.

-:-

KOMENDE KRACHTEN.

(Wesak)

U weet waarschijnlijk dat wij op het ogenblik de uitstorting van krachten enigszins kunnen overzien en weten wat er ongeveer gaande is. Wij willen u toch een klein beetje voorlichten. Ik zou het liefst hebben gezegd: Dit wordt een jaar om nooit te vergeten. Dat wordt het misschien wel, maar niet zoals u dat gehoopt zoudt hebben.

De verwarringen, die wij het afgelopen jaar hebben geconstateerd, zijn kennelijk nog behoorlijk aanwezig. Opvallend is een aantal nogal schichtachtige witte lijnen die mijns inziens aangeven dat hier of daar de bliksem wel eens zou kunnen inslaan, al is het alleen maar dat er waarheden bekend worden die men zorgvuldig verborgen heeft gehouden of misschien zelfs niet

heeft geweten.

Ik neem aan, dat wij in de komende periode (met voorbehoud natuurlijk, want de algemene duiding is er nog niet) geconfronteerd zullen worden met een aantal wonderbaarlijke ontdekkingen, onthullingen en daarnaast heel waarschijnlijk met conflicten.

Als ik de conflicten bezie, dan valt mij op dat hierbij o.a. allerlei krachten betrokken zijn van mystieke kleuren: blauw en ook groen heeft hier en daar onder te lijden. Ik denk, dat het hier vooral gaat om ideologische, eventueel religieuze zaken, die een grote rol blijken te spelen. Daarbij heb ik het gevoel, omdat daar een bepaalde lelijke ader donkerrood bij is, dat we in heel veel landen zullen worden geconfronteerd met opstandigheden welke die van het afgelopen jaar nog aanmerkelijk zullen overtreffen.

Ik vermoed, dat er wat omwentelingen komen. Ik voorzie die dus niet alleen in Europa, maar ik meen dat ook de Ver. Staten daarbij betrokken zullen zijn. Daarnaast zullen er opzienbare veranderingen plaatsvinden in het Midden-Oosten, vermoedelijk op korte termijn. Wat heeft dat allemaal te betekenen?

Aan de ene kant zie je invloeden van zelfs het gouden licht, of- schoon dat pas sterker wordt, wanneer we een maand of vier verder zijn; dus energie. Wat is dit voor een tweeledigheid?

Ik heb het gevoel dat alles een beetje verdeeld en tegenstrijdig is. Mensen hebben allerlei theorieën aangehangen. Die theorieën worden op korte termijn gelogenstraft. Mensen hebben allerlei opvattingen omtrent hun positie en hun rechten en kunnen die niet waarmaken. Dat geldt aan alle kanten. Er zijn internationale verwickelingen, die waarschijnlijk zullen leiden o.a. tot een verandering van houding van een deel van Europa.

Daarnaast komt er vermoedelijk een andere situatie tussen enkele grootmachten. Ik vermoed, dat China in het komende jaar wat sterker op de voorgrond gaat treden; veel meer naar buiten toe gaat werken. Misschien heeft u, voordat u het weet, in Nederland al een Chinese VVV of iets dergelijks. Dat is helemaal niet zo gek, u bent zelf ook rare Chinezen.....

Ongelukken zitten er ook aardig in. Opvallend is een aantal aanwijzingen voor storingen op aarde. Dat doet mij weer denken aan een toename van een vulkanische cyclus, eventueel gepaard gaande met seismische bevingen en wat dies meer zij. Eén ding lijkt mij wat moeilijk. Als ik probeer het vanuit Nederland te bezien, dan heb ik het gevoel dat Nederland ook bij iets dergelijks betrokken zal worden. En dan kun je zeggen dat het donderen is. Maar aan de andere kant zou je dan toch willen zeggen: In Nederland lijkt mij een aardbeving of een zeebeving onwaarschijnlijk. Ik voorzie dat het komende jaar o.m. een tamelijk hevige vloedgolf te zien geeft. Ik zie daarvan geen bijzondere gevolgen.

Dan lijkt het mij toe, dat er enkele grote schandalen losbreken die te maken hebben met de industrie en met het milieu. Hoe dat precies zal verlopen, ik kan het u weer niet zeggen. Ik moet alleen afgaan op hetgeen ik in stralingen meen te hebben gezien.

Interessant is daarnaast dat ik wederom een toename heb gezien van die invloeden waarvan wij menen te weten dat ze inwijdingen kunnen brengen. Het ziet ernaar uit dat een aantal mensen zich van geestelijke waarden op een geheel nieuwe wijze bewust gaat worden. Dat zou erg interessant kunnen zijn, omdat je eigen mogelijkheden op aarde daardoor misschien worden uitgebreid en daarnaast - dat is toch ook erg belangrijk - een aantal mensen zal leren beter met geestelijke krachten te werken en daarmee om te gaan.

De wetenschap schijnt eveneens voor nogal wat omwentelingen te staan. Ik vermoed dat het voornamelijk betrekking zal hebben op de orthodoxie in bepaalde takken van wetenschap.

De economie wordt denk ik niet veel beter. Als je met zo'n warri-ge boel te maken hebt, kun je er wel zeker van zijn dat alleen degenen die in troebel water vissen nog wat vangen.

Zo'n beeld, ik geef het maar oppervlakkig weer, want wij hebben de details nog niet ontleed, plus een aantal vlamme-nde verschijnselen die daar ook nog bij te pas komen, doet mij toch wel denken: Mensen, jul-lie gaan weer een heel eigenaardig jaar tegemoet.

Het zal een jaar zijn waarin de tegenstellingen bijzonder scherp tot uitng komen, maar waarbij die tegenstellingen tussen de mensen bijzonder sterk tot uiting komen op zeer bepaalde ogenblikken. Als ik die ogen-blikken in de tijd moet plaatsen, dan denk ik dat één van die invloeden zal heersen ongeveer begin augustus. Een tweede invloed zal plaatsvin-den eind oktober en dat in januari '86 - ik denk in de derde week, maar ik weet het niet zeker - eveneens een dergelijke invloed bijzonder sterk zal optreden. Wat de gevolgen daarvan zijn, weet je nooit. Wat je in de krant daarover zult lezen, zal in ieder geval niet waar zijn.

Moet een mens of een geest die zich daarmee bezighoudt nu denken: nu heb ik het spoorboekje voor het komende jaar? Ik geloof het niet. Ik ben ervan overtuigd, dat elk mens zoveel wilsvrijheid heeft dat hij in staat is om zelf te manoeuvreren. Hij kan dus invloeden, die anders misschien nadelig zouden zijn, gebruiken om daarmee iets extra's te be-reiken. Als hij gunstige invloeden op één verkeerde manier benadert, worden ze voor hem nadelig.

Ik meen, dat er eenzekere wilsvrijheid bestaat. Niet een absolute, dat is ondenkbaar. Maar als je door je eigen instelling vele dingen tot stand kunt brengen, als je door op de juiste momenten te reageren voor jezelf de zaak kunt verbeteren, misschien ook nog voor anderen onheil kunt voorkomen, dan lijkt mij dat toch wel erg attractief.

Ik ben ervan overtuigd, dat wij in staat zullen zijn u tijdig waar-schuwingen te geven, wanneer dergelijke kritieke punten zullen optreden. Voor zover ik de broederschappen (vooral de Orde) heb bekeken, neem ik ook aan dat ze gebruik zullen maken van die mogelijkheid.

Dan kan ik nog zeggen: U zult in het komende jaar erg afhankelijk zijn van allerlei aanwijzingen. Die kunnen voor sommigen ook intuïtief optreden. U zult aanvoelen dat dingen anders lopen dan u verwachtte. Houd daar rekening mee.

Laat u niet opjagen door anderen, want de tegenstellingen komen juist voort uit eenzijdigheid. Probeer altijd beide kanten te beschouwen. Bepaal uw standpunt nimmer blijvend maar opportunistisch, zodat u die zijde steunt die op dit ogenblik de beste resultaten belooft zonder u te binden aan deze groepering voor langere tijd.

Ik zou verder vanuit mijn standpunt denken dat heel veel mensen in deze tijd toch ook wel de kans krijgen tot extra bewustwording. Niet al-leen op grond van de invloeden die ik heb gezien, maar omdat er een ze-kere tendens is.

Er is een zekere verzwakking geweest van inwijdingstenden-sen in het afgelopen jaar. Die is meer specifiek gericht geweest op enkelingen. Ik neem aan, dat we dat voortzetten in dit jaar. Daarnaast krijgen we weer een sterkere invloed die heel veel mensen, die potentieel al bepaalde mo-gelijkheden bezitten, activeert. Wat dat precies inhoudt, kun je nooit zeggen. Ik denk b.v. aan mensen, die zich opeens van paranormale gaven bewust worden. Mensen, die plotseling beseffen dat zij filosofisch anders zijn ingesteld dan de wereld en die daarop willen doorgaan.

Ik denk ook dat er heel wat grenzen zullen sneuvelen. Dan bedoel ik heus niet de grenzen tussen staten, want die zijn belangrijk voor belasting heffing e.d.; die blijven dus nog wel even. Ik denk aan grenzen die enige tijd geleden zijn opgericht tussen kerkelijke groeperingen, tussen secten e.d. De neiging tot afgeslotenheid van de gemeenschap lijkt mij in de komende periode aanmerkelijk te verminderen.

Ik heb mijzelf ook de vraag gesteld: wat belooft de toekomst? En dan denk ik niet alleen in de termijn van één jaar op grond van wat we in het afgelopen jaar hebben gezien en dit jaar weer kunnen constateren. Ik kom tot de conclusie, dat er een ommekeer gaande is.

Ik denk b.v. dat mediamedie werk in de komende jaren aanmerkelijk minder belangrijk wordt. Niet omdat het mediumschap op zichzelf minder waardevol is, maar doorgewoond omdat het minder kan beantwoorden aan de behoeften die er ogenblikkelijk zijn.

Er is sprake van een toenemende behoefte aan een persoonlijke benadering, een persoonlijke begeleiding en een persoonlijke bewustwording. Deze kan, volgens mij, alleen ontstaan in een band met b.v. een geleidegeest of een innerlijke verbondenheid met hoge krachten. Ik heb zo het gevoel dat deze dingen gaan overheersen en dat ze waarschijnlijk voor de komende 20 jaar toch vooral op dit terrein de ontwikkeling zullen bepalen. Wat er precies uit de heersende invloeden voor de toekomst te weten is, dat is een beetje moeilijk.

Wij weten dat er op het ogenblik op de zon een paar grote uitbarstingen op komst zijn. Die zullen ook op aarde worden geconstateerd. De gevolgen daarvan zijn stralingssgolven, die dus ook op de aarde invloed hebben en ook invloed kunnen hebben op het aardmagnetische veld en daarnaast natuurlijk ook op de mensen. Of die dingen positief zijn? Ja, dat ligt voor een groot gedeelte aan de mensen zelf.

Als je een dergelijke invloed ondergaat en je kunt een beetje aanvoelen wat het is, dan kun je er altijd nog wel wat mee doen. Al maak je er voorlopig maar een lappendeken van gedachten en daden van. Als het maar harmonisch is, dan is dat best. Maar als je daaraan wordt onderworpen, terwijl je niet weet wat er aan de hand is, dan is dat toch wel of iemand je een klap op je hoofd geeft.

Mag ik eerlijk zijn? Er zijn een hele hoop koppen op aarde die ik het toch wel een beetje gun. Er zijn er ook een hele hoop van wie ik denk: ach lieve mensen, ik hoop dat jullie op het juiste ogenblik een eindje teruggaan, dan komt de klap neer en die bevestigt dingen voor je die je nodig hebt. Jijzelf komt er redelijk zonder pijn van af, hoogstens een beetje schrik. Dat lijkt mij erg belangrijk.

Dat er natuurlijk mensen zijn die, al zouden zij het weten nog niet opzij gaan. Dat is ook een feit. Zij verdienen dan eigenlijk twee klappen. Maar ik vraag mij af, of die er zullen komen. Tot mijn spijt denk ik dat 't bij één ontzettende klap blijft.

Een einde van de wereld is voorlopig nog niet in zicht. Maar dat heb ik al eens meer verteld. Het is alleen maar dat u het weet, want er zullen weer dergelijke geruchten in omloop komen. De enorme atoomoorlog breekt ook dit jaar niet uit. Dat er daarnaast nog het een en ander aan moeilijkheden op komst is, dat weten we allemaal; dat is niets nieuws.

Als ik u vertel dat er gekke dingen zullen gebeuren in Afrika, dan kunt u tegen uzelf zeggen: Dat heb ik altijd al gedacht. Als ik u vertel dat er in Zuid-Amerika een paar gekke dingen gebeuren, dan zegt u: Dat heb ik al in de krant gelezen. De kranten vertellen ook een hoop dingen die niet waar zijn, maar soms krijgen ze wel gelijk. Wat dat betreft lijken ze op ons. Dus dat zijn zaken daar behoef je je niet zoveel van aan te trekken.

Dat er gekke dingen zullen gebeuren in Canada is interessanter, omdat dat een land is waarvan je aanneemt: daar gebeurt eigenlijk niet zoveel. Het gebeurt wel, maar je hoort er weinig over.

Dat het er in de Ver. Staten een beetje gek toegaat, heb ik al gezegd, maar voor u Europeanen maakt het niet zoveel uit, denk ik. Het zal alleen een hele slag zijn voor heel veel mensen die dachten: Amerika is nog altijd de beste en de sterkste staat ter wereld.

Wat de ruimte-oorlog en dergelijke betreft, daar moet u ook voorlopig maar niet aan denken. Degenen die menen dat dat binnenkort werkelijkheid wordt, zien ze nu al vliegen, terwijl ze nog niet eens van de grond zijn. Dus gewoon geen redenen om je druk over te maken.

Wat mij vraagwaardig voorkomt, dat is een aantal politieke geschillen die o.a. binnen de EEG een rol gaan spelen. Daar zijn namelijk latente conflicten enigszins tot uiting gekomen in de laatste tijd die veel dieper zitten. Het is zelfs mogelijk, dat daardoor een uiteenval- len of een splitsing van deze organisaties ten gevolge zal hebben. De aanloop daartoe zou zelfs nog in dit jaar kunnen plaatsvinden.

Wat ik verder vraagwaardig vind, is de wijze waarop men wordt ge- manoeuvreerd binnen bepaalde militaire verbonden. En dan bedoel ik heus niet alleen aan de westelijke kant. Ik krijg het gevoel dat ook hier in de komende tijd de samenhang teloor gaat. De neiging om elkaar te steunen en te helpen wordt langzamerhand vervangen door een gekift over wie nu het recht heeft en wie niet. U weet, als twee honden vech- ten om een been.....Dan kan het misschien solidariteit zijn of de burger- economie, maar iemand loopt natuurlijk met de botten heen, dat is begrij- pelijk. Maar zolang het uw botten niet zijn, waar zult u zich zorgen over maken!

De situatie is dus eigenlijk wel verwarrend. Wij wilden u echter deze eerste reacties niet onthouden omdat u daar nu eenmaal een beetje aan gewend bent en er ook wel een beetje recht op heeft.

Ik wil nu overgaan tot iets anders. Wij hebben namelijk in de laat- ste tijd nogal te maken gehad met allerlei geestelijke entiteiten die zich op lagere niveaus aan het manifesteren zijn.

Als je in Zomerland loopt en je komt Jezus tegen, dan is dat een wonder. Nou, dat is gebeurd. Als je ziet, dat iemand als Mohammed van plan is om eigenlijk zelf op aarde te gaan ingrijpen omdat er bepaalde dingen gebeuren die hij eenvoudig niet meer kan uitstaan, dan vraag je je toch wel af: waar moet dat naartoe?

Zullen hoge entiteiten zich direct op aarde gaan manifesteren of zullen zij ingrijpen. Het is leuk, dat zij zich op het ogenblik intens met uw wereld en ook met bepaalde lagere lichtsfereën gaan bezighouden. Ik krijg altijd weer de indruk dat de hoge comes het onder elkaar wel schikken. Zij weten het ook erg goed, maar dan moeten wij het wel doen. Maar nu krijg ik het gevoel, dat wij het kennelijk niet goed doen en dat zij daarom zelf de hand aan de ploeg gaan slaan. Ik ben benieuwd wat ze klaarspelen. Dit is niet denigrerend bedoeld, maar ik zou dat wel eens willen zien.

Er zijn op het ogenblik van de hogeren niet alleen van die bekende figuren. Er zijn ook veel ouderen bij. Er zijn ingewijden bij van de vroege periode van de Picten. Er zijn profeten bij uit India van meer dan 10.000 jaar geleden. Die entiteiten zijn allemaal op het ogehblik kennelijk aan- stalten aan het maken om iets te gaan doen.

Nu is de moeilijkheid dat je niet naar zo'n entiteit kunt toe stap- pen en zeggen: Ik ben de reporter van de O.D.V. zoudt u mij even kunnen vertellen wat u gaat uitvoeren? Daarom blijft het nog een beetje verbor- gen. Maar als dergelijke krachten op aarde gaan ingrijpen, dan kunnen wij

dat alleen thuisbrengen in de gloed van gouden licht en in die enkele niet als een schicht optredende witte straal. Dan moet ik aannemen, dat er nogal wat geestelijke veranderingen zullen gebeuren. Wat dat precies inhoudt, weet ik niet. Misschien komt er een echte heilige in Rome in plaats van een paus, dat kan ook zijn. Of misschien vinden ze eindelijk de mogelijkheid om een werkelijk genie tot staatsman te maken en dan nog te laten doen wat hij nodig vindt ook. Dat zou denkbaar zijn.

Een gevoel dat ik heb en dat ik niet helemaal kan verklaren, is dat men gaat proberen om dit zich binden en gelijktijdig zich verontschuldigen door afhankelijkheid aan bepaalde regels en boeken ongedaan te maken.

Er zijn zoveel mensen die zeggen: Ik moet dit wel doen, want het staat in de bijbel, het staat in openbaringen die Josef Smith (van de Mormonenkerk) heeft meegebracht, het staat in de Koran of in de lessen van deze of gene leraar. Het godsdienstige fanatisme, het eenzijdige fanatisme, is voor een groot gedeelte het afschuiven van eigen verantwoordelijkheid op hetzij papieren regels hetzij op het vermeende gezag van andere personen. Ik vind dat erg opvallend.

Neem b.v. een rechter in Duitsland die een oordeel spreekt in naam van het volk. Ook als het hele volk het erover eens is dat zo'n oordeel in naam van het volk een aanfluiting is. U wordt hier nog steeds gearresteerd in naam van de koningin. Net of de koningin er belang bij heeft dat u in uw vieze nek wordt gepakt. Dat gaat zo overal.

Er zijn nu eenmaal samenhangende regels gegroeid die kennelijk ongezond zijn geworden. Mensen doen de dingen niet meer omdat ze beseffen dat ze goed of noodzakelijk zijn, maar gewoon omdat er ergens geschreven staat dat het zo hoort. Vroeger was dat ook zo. In mijn tijd had je dames die thee dronken met de pink omhoog. Dat hadden ze uit een boek van Amy Groskamp ten Have gehaald. Dat hoorde er zo bij; dat was elegant. Al deze dingen zijn natuurlijk belachelijk als je het goed bekijkt. Het gaat er niet om dat je het kopje goed vasthoudt, maar dat je de thee naar binnen krijgt zonder je mond te branden en zonder te morsen.

Ik denk, dat dat in vele opzicht politiek, economisch en religieus ook waar is. Dat het er helemaal niet om gaat hoe je de dingen doet, maar om de vraag of je ze goed doet. En dat je dan niet kunt zeggen: Het is verkeerd gegaan, maar je hebt het gedaan zoals het hoort.

Als die hoge oomes in de geest dat klaarspelenik heb geen pet meer, maar anderschapeau! Want wie kan dat eigenlijk nog in deze tijd? Kijk eens naar uzelf. Hangt u ook niet aan allerlei schriftelijke verklaringen? Zoekt u het ook niet, als het niet anders kan, in de bijbel, in het Evangelie of in een of ander filosofisch geschrift? En zegt u dan niet tegen uzelf: Nu ja, als het daar staat, dan kunnen ze mij toch geen verwijten maken als het verkeerd is gegaan.

Als deze hoge krachten bereid zijn om zo dicht bij de mensen te gaan werken en kennelijk van plan zijn om daarin enorme energieën te steken, dan moet het wel hoogst noodzakelijk zijn. Dat zijn nu geen veranderingen die je kunt aflezen uit een uitstraling en uit de verschillende invloeden die op de aarde afkomen. Dat is iets dat staat boven ons bereik. Wij kunnen wel zeggen: Dat zal waarschijnlijk daarmee samenhangen, maar dat is niet duidelijk.

Zou het voor u misschien ook belangrijk zijn om alvast eens te gaan nadenken over de vraag: in hoeverre een mens zijn persoonlijke verantwoordelijkheden mag afschuiven op het gezag, de wet, de bijbel of wat anders? Voor deze tijd zal het erg belangrijk worden, als iedereen zelf zijn verantwoordelijkheid weet te aanvaarden en weet te dragen.

Je zult altijd nog wel problemen hebben. Natuurlijk, wie op aarde is, heeft over het algemeen al een aantal herhalingsoefeningen achter de rug;

dat is je zoveelste incarnatie. Daarvoor behoeft je je niet op de borst te slaan, want hoe meer incarnaties je achter de rug hebt, hoe stommer je kennelijk bent geweest. Dan kun je tegen jezelf zeggen: Ik heb nog wel achtergronden die ergens wringen of fout zijn, maar als ik begin om nu mijn verantwoordelijkheid te aanvaarden, dan is het toch heel waarschijnlijk dat ik juist daardoor ga begrijpen wat mijn verleden voor mij is geweest. Dat zou dan erg belangrijk zijn.

Mensen, die eindelijk zover komen dat ze niet alleen zeggen: Ik ben verantwoordelijk. Het is niemands schuld als ik meedoe aan iets dat fout is. Wat zou het niet een verbetering zijn, als de mensen daardoor ook zouden gaan beseffen: niemand heeft mij iets te vertellen dat zonder mijn wil en zonder mijn volledige innerlijke en verstandelijke bevestiging dwingend voor mij is.

Dit is geen anarchie. Ik predik geen anarchie. Helemaal niet. Ik predik ~~o~~igenlijk de terugkeer naar het gezonde verstand, naar het gezonde mens-zijn, naar het gezonde maatschappelijke bestaan.

Ik neem aan, dat dat gaat gebeuren. Hoe? Ik weet het niet, maar dat het komt ik zou daarop kunnen gokken met een zekerheid van 99 ten 100. Jammer genoeg zijn er geen bookmakers bij ons bij wie je een inzet kunt plaatsen, anders zou ik dat nog doen ook.

Voor u zou het een blijde tijding moeten zijn. U zult een aantal van uw zekerheden of pseudo-zekerheden moeten verliezen in de komende periode. Dat zal waarschijnlijk niet alleen in dit jaar zijn, maar ook in een aantal jaren daarna. U zult daarvoor in de plaats krijgen een beter begrip van uzelf en een juistere samenwerking tussen wat u uiterlijk bent en probeert te zijn en wat u innerlijk bent.

Ik denk, dat door die ervaringen er bovendien een grotere zelfkennis onvermijdelijk wordt. Dat vind ik ook een enorm winstpunt. Want als u weet hoeveel zelfbedrog wij moeten wegwerken voordat iemand in een lichtende sfeer een beetje kan leven, dan zoudt u zich werkelijk kapot schrikken. Als u tenminste geen geest is, want een geest is al kapot. U moet heel goed begrijpen: een dode leeft. Maar een dode die leeft, kun je niet doden; die kun je alleen terugsturen naar het leven. Dat is dan geestelijk gezien een beperkte dood.

Als u mij vraagt wat ik denk over de fenomenen van deze tijd, dan kan ik u alleen zeggen: Koninginnedag was heel aardig. Prinsjesdag wordt onstuimig. Het pauselijke bezoek zou door vele pauzetekens omgeven moeten zijn. Met andere woorden: heel veel mensen zouden er beter aan doen hun mond even dicht te houden, inclusief bepaalde hoogwaardigheidsbekleders.

Als u zich afvraagt of de zomervacantie goed wordt? Ik denk, dat degenen die de laatste 10 dagen van juni hebben gekozen er wel het best aan toe zijn, want dan zou er wel eens een kleine hittegolf kunnen komen. Augustus is leuker. Je hebt het niet zo warm en je kunt zo nu en dan in de regen afkoelen, ofschoon het natuurlijk zoals overal zo nu en dan donderen is. Maar als je je daarvan geen bliksem aantrekt, dan gaat het je ook goed.

Ach mensen, werkelijk het leven ziet er voor jullie niet zo gek uit. Natuurlijk, de wereld zal je niet geven wat je wilt hebben in de komende tijd. U moet niet denken dat er alleen maar mooie dingen gebeuren. Er zullen ook een hoop ellendige dingen gebeuren. U moet zich wel realiseren:

De mensheid is op het ogenblik slag na slag wijzer aan het worden. Dat kan haast niet anders. Als de mensen wijzer worden, dan laten ze zich waarschijnlijk minder bedotten. Als zij zich minder laten bedotten, dan is er minder behoefte aan een dotje om de menigte zoet te houden. En dat

betekent weer dat eindelijk eens de waarheid kan worden gezegd en kan worden beseft.

Ik heb maar een voorlopige interpretatie gegeven van de verschijnselen op de Wesak-bijeenkomst. U kunt dat begrijpen. Als de geestelijke geleerde koppen er 3 maanden over doen om er achter te komen wat het allemaal betekent, dan moet je al blij zijn dat ze klaar zijn met hun analyse voordat ze de volgende keer weer plaatsheeft. In het ambtelijke bestaan misschien. Ambtenaren gaan ook over. Sommigen worden zelfs zalig. Maar er zijn ook heel veel mensen die het zalig vinden dat ze weggaan. Ik heb niets tegen ambtenaren. Nooit tegen de mens maar wel tegen de instelling en de daaruit voortvloeiende mentaliteit.

Ik heb u een klein beeld willen geven van toekomstige ontwikkelingen, stromingen en krachten. Voor verdere informatie moet u wachten tot de officiële mededelingen loskomen.

-:-

W E S A K.

Wanneer gedachten uitgaan en als een enorme lens de krachten van de kosmos op velerlei aard in brandpunt brengen, dan is er op het altaar van de mensheid een ogenblik een manifestatie van alle krachten die heersen. Dan zoeken wij diep in onszelf naar betekenissen en begrijpen ze soms niet. Dan beleven wij een toekomst en zien of niet wat haar werkelijke gestalte is.

Bijna dromend putten wij uit de krachten die naar ons toestromen. Vergetend wie en waar wij zijn, drijven wij een ogenblik op een warreling van kleur. Dan worden wij ons ervan bewust: wat wij zijn is maar een deel van een geheel. Onze wereld is maar een nietig en klein deel in een oneindig spel van krachten, ontwikkelingen en mogelijkheden.

Dan zijn wij dankbaar dat ergens uit die stralenbundel zich een besef openbaart verdergaand dan wij kunnen omvamen, dieper doordringend dan wij zelf kunnen penetreren. Een kracht, die ons als een Christus misschien de verbondenheid duidelijk maakt. Een kracht, die ons als een Boeddha de weg toont naar een werkelijk zijn waarin de daad verzonken is in de volmaaktheid van het zijn.

En dan in stilte beleven wij de belangrijkheid van het zijn, de onbelangrijkheid van de eenling en gelijktijdig het ontwaken van het werkelijke ik als deel van het onbegrepen geheel der schepping.

Dat betekent voor mij Wesak.

-:-

DE PAUS.

Wat is de Paus? Een Paus die eens minister was, al beet hij als minister snel in het gras. Of een man die graag zingt, ook wel goed acteert en als hoogheiligheid de mensheid dan beleert hoe zij moet zijn zoals hijzelf dat ziet.

Is dat de Paus die u bedoelt? Of is hij het soms niet?

Maar kan er een kracht op aarde zijn die in zijn wijsheid en besef waarlijk een God vertegenwoordigt en toch geen wonder doet en toch geen zier beseft en zich in alle nederigheid op zijn balkon verheft? En spreekt, al roept men Papa dan en niet meer Duce, Duce!

Neen, ondanks het heilige snoetje zeg ik: Voor mij bestaat geen Paus, Voor mij bestaat een werkelijkheid. Dat is een hoge, lichtende kracht die allen voortgeleid die ook aanvaarden dat zij is en met die kracht ook gaan.

Voor mij is het voorwaar ook geen gemis, als hoogwaardigheidsbekleders niet meer tussen de mens en het licht van Schepper blijven staan.

's Werelds glorie en 's werelds macht ze worden uitgedrukt in plechtigheden. Maar wil men verder in de waarheid treden, dan zijn die reizen toch mislukt.

De Paus knielt neer wanneer hij aankomt en kust de grond. Het zou beter zijn, als hij het na het afscheid deed en zo de menigte de boodschap zond: Ik heb het mijne wel gedaan, maar God vergeve mij, ik deed wat ik aan mijn rang ben verplicht.

En vindt u soms het werkelijke licht, vergeef mij. Nu sta ik op, want ik moet verder gaan.

-:-

De mensheid moet aan de middeleeuwen ontgroeien. Dat kan ze nooit doen, als ze in emotionele eerbied zich verenigt volgens de symbolen van een tijd die voorbij is.

:--:--: